

(המשך מעמוד 25)

הרב לווינגר, בן למשפחת יוצאי גרמניה, נוהג להתגרות בתושבי חברון, כאשר הוא מסתובב בשווקי העיר, רוכש סחורות מסוחרים ומשלם בצ'קים הנושאים את התאריך העברי בלבד. אין הוא מכיר בבועיה סלסטיניות, שאותה הוא נוהג לכנות בכינוי הבעייה הדימוגראפית; ביטוי הלוקח מהלקסיקון של תורת ההגזע הנאצית. בסדרתו הלשונית של הרב לווינגר, נחשף מהעורבי גם הכינוי 'ערבי', והוא מכונה שם כישמעאלית.

אין זה פלא שמלומד דתי כפרופסור אפרים אורבך אמר עליו: "אנשי לווינגר מדברים כאילו הם יודעים בדיוק את כוונת ההשגחה, והם מופיעים כמגשימיה". אורבך אף אומר שלווינגר, נמצא מחבל ומסייע לסטרא אחרא.

מקד, גישורות

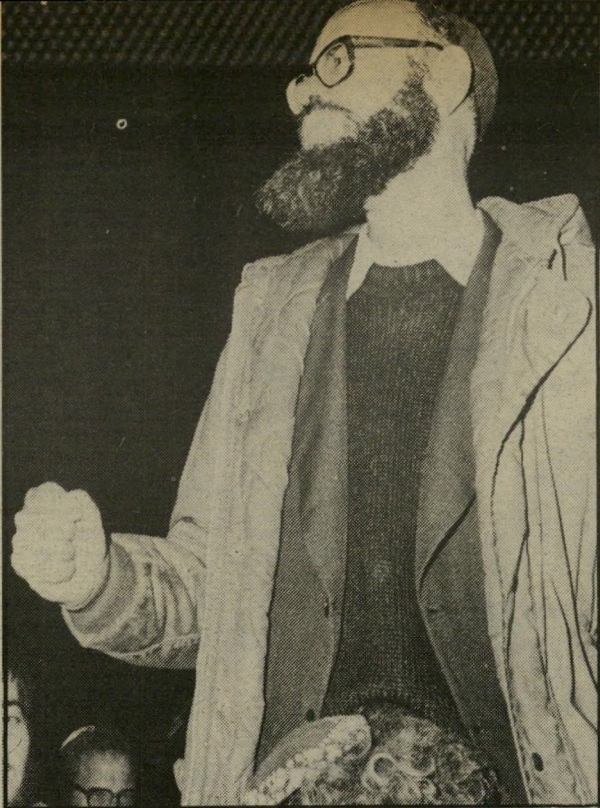
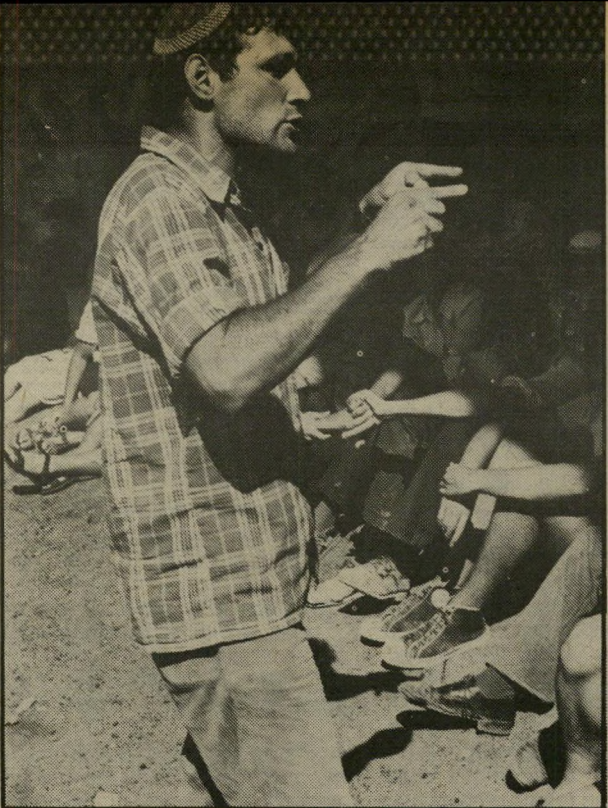
המהפכה

ח"כ חנוך פורת ממשל בהירארכיה זו של תלמידי הרב קוק כמפקד, מישמות המהפכה של רבני האיית'אללה. הוא השליח הנבחר להתמודדות בארץ ישראל החילונית, החל בשיח לוחמים, שבו התגלה, וכלה במליאת הכנסת.

פורת נולד ב-1943 בכפר פינס. כמה חודשים אחרי לידתו עלו הוריו על הקרקע בכפר עציין. אחד מזיכרונותיו הראשונים של פורת בגוש עציין תואר בפיו. השומר העלה אותו על גג בית ההארכה של הקיבוץ, שם היתה עמדת תצפית קודמת. זה היה בתקופת המצור. זרקור ענק האיר את הכפרים בסביבה: נחלק, צוריק. הילד חנוך נחרד ושאל: "בליך הרבה ערבים מסביב, ואנחנו לבד? והשומר הרגיעו כמילים: 'אצלם החושך ואצלנו האור!'".

בגיל 5 פונה חנוך פורת מגוש עציין הנצור לירושלים, יחד עם האמהות ושאר הילדים. אחרי נפילת הגוש התגלגלה משפחתו לפתחת תקווה. שם כבר החלו הילדים לרקום את חלום השבת לגוש עציין. הוריו שבו לכפר פינס. את לימודיהם תיכונו שלו למד פורת כלא הצטיינות בשיבת בני עקיבא שבכפר הירוק, ואחר כך המשיך בשיבת כרם דיבנה. במסגרת ישיבת השדר שירת בדרגת רביטורא. המח"ט שלו באותה עת היה מוטה גור. במלחמת ששת הימים השתתף בקרבות על גיבעת התחמושת, אוגוסטה ויקטוריה והפריצה לעיר העתיקה.

אחרי המלחמה נימנה עם מייסדי כפר עציין מחדש, שם הכיר את אשתו, רחל, אף היא

ח"כ פורת החושך הוא אצל הערבים

הרב לווינגר צקים הנושאים תאריך עברי

הלאומני הדתי עד למלחמת אחים. כדי להשליט מדינת תורה במקום חוקיה החילוניים של מדינת ישראל. את מלחמת ששת הימים מכנה הרב דרוקמן בכינוי המיסטי 'מלחמת הישע'. במסגרת התכנים שאפפו את המפד"ל, ערב בחירות 'המהפך', פנו ראשי המפד"ל לרב קוק, כדי לשמור על שלמות המפלגה. הם ביקשו מהרב הישיש כי יורה לתלמידו, הרב דרוקמן, להצטרף לרשימת המפד"ל. ואכן, הוא הוצב במקום השני ברשימה, תוך הבטחה כי ימונה אחרי הבחירות למשרת שרהתינוך והתרכות. הבטחה זו לא קויימה.

השקפתו של הרב דרוקמן, שפרש באחרונה מסיעת המפד"ל והקים את תנועת 'מצד', הן מהקיצוניות והלאומניות שבימי המפה הפלרי טית בישראל. בין השאר ניסח דרוקמן דיעותיו אלה, בראיון עיתונאי: 'הערבים אינם רוצים שלום איתנו... ויתור על יהודה ושומרון כמותו כהתאבדות מרעה. זהו פיקוד נפש אמיתי. קיום המדינה יהיה בסכנה אם נוותר על ליבה של הארץ. בלי ארץ ישראל אין עשי ישראל וכלי עם ישראל, חס וחלילה, אין צורך בשלום...'

הרב דרוקמן, בניגוד לחלק מחבריו הלאומניים דתיים, אינו מסתיר כלל את כוונתו להשליט במדינה מישטר של התורה וההלכה. בראיון עיתונאי אחר אמר: 'בזמנו, כשדובר על גזע הסמים שפשה בקרב חלק מהנוער, חשבת, שאין תרופה אחרת לסם הזה מאשר השימוש בסם אחר, וזאת התורה אשר שם (ש' שמאלית קמוצה) משה'. התלמוד אומר: התורה היא סם החיים... סידרת דברים, שאמר הרב דרוקמן באחרונה מעל בימת הכנסת שבו והידרו את הכיוון השמרני, בפייטת האנטי דמוקרטית, שיש בכוונת האיית'אללה דרוקמן ושאר אנשי המייז' לאומני דתי בישראל לכסות על החילול-נים בארץ זו.

הרב דרוקמן, אינו טוען ל'תורה' עצמאית משלו, ולכן הוא נוהג לומר על שולחן ועל תלמידיו: 'השולחן שלי הוא המשך השולחן של הרב קוק...'

אחד מיציריה הגדולים של תלמידי הרביקוק היה גוש אמונים. במסגרת גישושהירך שלו, עוכר באחרונה תהליכים של פנייה לכיוון היהדות החרדית. מעיד על כך מאמר מאת ישראל רוון מאלון שכותב שפורסם בביטאון המתנחלים כשטחים הכבושים, נקודה. המאמר מטיף לאנשי הגוש להסתער על היהדות החרדית. הוא מגדיר הסתערות זו כ'עדיפה אמונה על ברית אינטרסים'.

אין זה סוד שרבנים אלה, שבינו כמשך שנים את חוקי ישראל, את צה"ל ובתי המשפט, אינם מוכנים להיהרג למען הדמוקרטיה הישראלית, אם כי הם יונקים עד תום מדבשה של דמוקרטיה זו. הרבנים הלאומניים הללו, שהם ניגודם האבי סורדי של רבני נטורי קרתא, משתווים לנטורי קרתא בכוח לחוקי המדינה, והם מטפחים את חלום להקמת אותה מדינת תורה דתית של העתיד.

הם מבינים את ההגיגה החומייניסטית הגדולה.

העניין של ארץ ישראל הוא דבר מופלא, שיסודו כחיבור בעניין וקשר רוחני לחומר ועפר. מה נשתנה ארץ ישראל מאשר ארצות שבעולם... מה לתורה שעיקרה רוח ויהדות שעיקרה תיקון רוחני, ולא רק? אבל אם מעמיקים להבין את היחס שבין גוף ונשמה וכיחס שבין איש לאשה ויורדים להבנת הפלא שבחיבור בין גוף ורוח... מכאן צומחת גם האהבה והערכה המיוחדת לכל חלק מחלקיה של ארץ ישראל כמו שיש ערך לכל אבר ואבר מאבריו של האדם...'

גם זה מתאים מאוד לסלאנג הנאצי. חנוך פורת, שנפצע במלחמת יום הכיפורים במבואת איסמאעיליה, מייצג בין ראשי המחנה הימני לאומני דתי את האקטיביות המלחמתית הקיצונית ביותר. לחברו ישראל הראל אמר בין השאר: 'היית חוזר ומשגן משיבת ציון איננה אקט חרפעי, והיא כרוכה במאבק ממושך שאין לראות את סופו, מאבק זה כולל סיכונים של להרוג ולהיהרג, הוא מאבק שרבים בו היסטורים. מי שתופס כך את פני הדברים — יש כלים שמחסנים אותו...'

חנוך פורת הוא מפקד המוליד את חובשי הכיפות הסרוגות לעבר היעדים, שהאיית'אללה קבע אותם.

בדרך לה' מדינת התורה

האיית'אללה, היווש בהדרגה את החלל שהותיר הרב צבי יהודה קוק במותו, כמורה ההלכה הימנית, הוא הרב חיים דרוקמן. חבר הכנסת דרוקמן היה נער בן 11, כאשר הוריו הצליחו להימלט עימו מפולין הכבושה בידי הגרמנים. המשפחה הגיעה לרומניה, שם מסרוהו לידי מישפחת ידידים, שבידיה היה סרטיפיקט להיכנס לארץ ישראל. באוניה התורכית מורגנה הגיע דרוקמן לנמל ביירות, משם המשיך ברכבת לחיפה. בארץ נמסר תחילה לידיה של דודה רווקה, שנכצר ממנה לפרנסו. בדומה לאחרים, נשלח למוסד עליה בפתחת תקווה, מוסד שפורנס בידי נשות המירחתי.

כבר בימי הראשונים בארץ התחיל דרוקמן בפעילות עסקנית ענפה במסגרות בני עקיבא. הוא המשיך במסלול הקידום האופייני לדורו: אל הישיבה בכפר הירוק, שם למד אצל הרב משה צבי נריה. עם תום לימודיו התגייס לשירות צבאי בנח"ל. לאחר מכן שהה זמן קצר בקיבוץ הדתי סעד נגב.

מהקיבוץ הולכה דרכו של חיים דרוקמן לישיבת 'מרכז הרב' בירושלים, שם הסך עד מהרה להביבו של הרב קוק, ש'נתן בו עינו' והכניסו לביתו. בפי חבריו לישיבה, בונה באותה עת בכינוי 'חימקה'.

אחרי השלמת לימודיו שם נקרא הרב דרוקמן לעמוד בראש הישיבה התיכונית אור עציין. הוא נשא לאשה את הד"ר שרה דרוקמן, מי שהתפרסמה כשבתית הרופאים האחרונה כמפי רת שבתית. שרה ילדה עד כה לרב דרוקמן תישעה צאצאים. מישפחת דרוקמן מתגוררת במושב שפיר בדרום.

הרב ח"כ דרוקמן מתגלה מיום ליום כקיצוני שבקיצוניים, כדמות העשויה להוליך את הציבור

אריאל שרון והרב צבי קוק בהתנחלות האמונה עדיפה על חברית